

III

(Forberedende retsakter)

INITIATIVER FRA MEDLEMSSTATERNE

Initiativ fra Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Republikken Østrig, Republikken Slovenien og Kongeriget Sverigemed henblik på vedtagelse af ... Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager

(2010/C 165/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, litra a),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Repub-
likken Bulgarien, Republikken Estland, Kongeriget Spanien,
Republikken Østrig, Republikken Slovenien og Kongeriget
Sverige,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union har sat sig det mål at bevare og
udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(2) I henhold til artikel 82, stk. 1, i traktaten om Den Euro-
pæiske Unions funktionsmåde skal det retlige samarbejde
i straffesager i Unionen bygge på princippet om gensidig
anerkendelse af domme og retsafgørelser, der siden Det
Europæiske Råds møde den 15.-16. oktober 1999 i
Tammerfors almindeligvis betegnes som en hovedhjørne-
sten i det retlige samarbejde i straffesager i Unionen.

(3) Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003
om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser
om indfrysning af formuegoder eller bevismateriale ⁽¹⁾
omhandler behovet for umiddelbar gensidig anerkendelse
af kendelser for at forhindre destruktion, ændring, flyt-
ning, overførsel eller afhændelse af bevismateriale. Da
dette instrumentet imidlertid er begrænset til indfrys-
ningsfasen, skal indfrysningkendelsen ledsages af en
separat anmodning om overførsel af bevismaterialet til
den udstedende stat i overensstemmelse med de regler,
der gælder for gensidig retshjælp i straffesager. Dette
fører til en totinsprocedure, der er skadelig for effektivit-
eten. Desuden sameksisterer denne ordning med de
traditionelle samarbejdsinstrumenter og bruges derfor
sjældent i praksis af de kompetente myndigheder.

(4) Rådets rammeafgørelse 2008/978/RIA af 18. december
2008 om en europæisk bevissikringskendelse med
henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og
data til brug i straffesager ⁽²⁾ blev vedtaget for at
anvende princippet om gensidig anerkendelse i så hense-
ende. Den europæiske bevissikringskendelse kan imid-
lertid kun anvendes på bevismateriale, der allerede
findes, og dækker derfor et begrænset spektrum af straf-
feretligt samarbejde for så vidt angår bevismateriale. På
grund af dens begrænsede anvendelsesområde kan
kompetente myndigheder frit bruge den nye ordning
eller bruge procedurerne for gensidig retshjælp, der
under alle omstændigheder stadig kan finde anvendelse
på bevismateriale, der ligger uden for den europæiske
bevissikringskendelses anvendelsesområde.

(5) Siden vedtagelsen af rammeafgørelse 2003/577/RIA og
2008/978/RIA er det blevet klart, at den nuværende
ramme for indsamling af bevismateriale er for fragmen-
teret og kompliceret. Der må derfor udformes en ny
tilgang.

⁽¹⁾ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 72.

- (6) I Stockholmprogrammet, der blev vedtaget den 11. december 2009, besluttede Det Europæiske Råd, at der bør arbejdes videre med oprettelsen af et omfattende system til fremskaffelse af bevismateriale i sager med en grænseoverskridende dimension baseret på princippet om gensidig anerkendelse. Det Europæiske Råd anførte, at de eksisterende instrumenter på dette område er fragmenterede, og at der er behov for en ny tilgang, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse, men som også tager hensyn til fleksibiliteten i det traditionelle system for gensidig retshjælp. Det Europæiske Råd efterlyste derfor et samlet system til erstatning for alle eksisterende instrumenter på dette område, herunder Rådets rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse, der så vidt muligt omfatter alle former for bevismateriale og indeholder frister for håndhævelse og så vidt muligt begrænser grundene til afvisning.
- (7) Denne nye strategi bygger på et enkelt instrument kaldet den europæiske efterforskningskendelse. En europæisk efterforskningskendelse skal udstedes med henblik på at få en eller flere specifikke efterforskningsforanstaltninger udført i fuldbyrdesstaten med henblik på indsamling af bevismateriale. Dette omfatter fremskaffelse af bevismateriale, der allerede er i fuldbyrdesmyndighedens besiddelse.
- (8) Den europæiske efterforskningskendelse har et horisontalt anvendelsesområde og finder derfor anvendelse på næsten alle efterforskningsforanstaltninger. Nogle foranstaltninger kræver imidlertid specifikke regler, der bedre kan behandles separat, såsom oprettelse af et fælles efterforskningshold og indsamling af bevismateriale inden for sådanne efterforskningshold samt visse specifikke former for aflytning af telekommunikation, for eksempel aflytning med øjeblikkelig overførsel og aflytning af satellitkommunikation. Eksisterende instrumenter bør fortsat finde anvendelse på disse typer foranstaltninger.
- (9) Dette direktiv finder ikke anvendelse på grænseoverskridende observationer som nævnt i artikel 40 i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen ⁽¹⁾.
- (10) Den europæiske efterforskningskendelse bør fokusere på den efterforskningsforanstaltning, der skal udføres. Udstedelsesmyndigheden har de bedste forudsætninger for på grundlag af sit kendskab til detaljerne i den pågældende efterforskning at beslutte, hvilken foranstaltning der skal anvendes. Fuldbyrdesmyndigheden bør imidlertid have mulighed for at anvende en anden type foranstaltning, enten fordi den ønskede foranstaltning ikke findes eller ikke er tilgængelig efter national lovgivning, eller fordi den anden type foranstaltning vil give samme resultat som den foranstaltning, der følger af den europæiske efterforskningskendelse, med mindre indgribende midler.
- (11) Fuldbyrdelse af en europæisk efterforskningskendelse bør i videst muligt omfang, og uden at dette anfægter de grundlæggende principper i fuldbyrdesstatens lovgivning, ske i overensstemmelse med de formkrav og procedurer, som udstedelsesstaten udtrykkeligt har angivet. Udstedelsesmyndigheden kan anmode om, at en eller flere myndigheder i udstedelsesstaten bistår med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse som støtte til de kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten. Denne mulighed medfører ikke nogen retshåndhævelsesbeføjelser for myndighederne i udstedelsesstaten på fuldbyrdesstatens område.
- (12) For at sikre et effektivt retligt samarbejde i straffesager bør muligheden for at afvise at anerkende eller fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse samt grundene til at udsætte dens fuldbyrdelse begrænses.
- (13) Tidsbegrænsninger er nødvendige for at sikre et hurtigt, effektivt og konsekvent samarbejde mellem medlemsstaterne i straffesager. Afgørelsen om anerkendelse eller fuldbyrdelse samt den faktiske fuldbyrdelse af efterforskningsforanstaltningen bør gennemføres med samme hurtighed og prioritet som i en lignende national sag. Der bør sættes frister for at sikre en afgørelse eller fuldbyrdelse inden for en rimelig frist eller for at opfylde procedurekrav i udstedelsesstaten.
- (14) Den europæiske efterforskningskendelse giver en enkelt ordning for bevisoptagelse. Supplerende regler er dog nødvendige for visse typer efterforskningsforanstaltninger, der bør indgå i den europæiske efterforskningskendelse som f.eks. midlertidig overførelse af frihedsberøvede personer, høring ved hjælp af video- eller telefonkonference, indhentning af oplysninger vedrørende bankkonti eller banktransaktioner eller kontrollerede leverancer. Efterforskningsforanstaltninger, der medfører indsamling af bevismateriale i realtid, vedvarende og i en vis periode, er omfattet af den europæiske efterforskningskendelse, men fuldbyrdesmyndigheden bør have fleksibilitet i forbindelse med disse foranstaltninger i betragtning af forskellene i medlemsstaternes nationale lovgivninger.
- (15) Dette direktiv træder i stedet for rammeafgørelse 2003/577/RIA og 2008/978/RIA samt de forskellige instrumenter til gensidig retshjælp i straffesager, for så vidt de vedrører indsamling af bevismateriale til brug i straffesager.
- (16) Målet for dette direktiv, nemlig gensidig anerkendelse af afgørelser truffet for at indsamle bevismateriale, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

(17) Direktivet overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastsat i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig afsnit VI. Intet i dette direktiv må fortolkes som et forbud mod at nægte at fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at den europæiske efterforskningskendelse er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race eller etniske baggrund, religion, seksuelle orientering, nationalitet, sprog eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

(18) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige og Irland givet meddelelse om, at de ønsker at deltage i vedtagelsen af dette direktiv.]

(19) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE

Artikel 1

Definition af og pligten til at fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse

1. Den europæiske efterforskningskendelse er en retsafgørelse udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat (»udstedelsesstaten«) for at få en eller flere specifikke efterforskningsforanstaltninger udført i en anden medlemsstat (»fuldbyrdesstaten«) med henblik på indsamling af bevismateriale inden for rammerne af de procedurer, der er nævnt i artikel 4.

2. Medlemsstaterne fuldbyrder enhver europæisk efterforskningskendelse på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

3. Dette direktiv indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og retsprincipper som nedfældet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske

Union, og eventuelle forpligtelser, der påhviler de judicielle myndigheder i denne henseende, berøres ikke. Dette direktiv indebærer på samme måde ikke, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger, der strider imod deres forfatningsmæssige regler om foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »udstedelsesmyndighed«:
- i) en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, der er kompetent i den pågældende sag, eller
 - ii) enhver anden judiciel myndighed som defineret af udstedelsesstaten, som i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at anordne bevisoptagelse i henhold til national lovgivning
- b) »fuldbyrdesmyndighed«: den myndighed, der har kompetence til at anerkende eller fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse i overensstemmelse med dette direktiv. Fuldbyrdesmyndigheden er en myndighed, der er kompetent til at gennemføre den efterforskningsforanstaltning, der er nævnt i den europæiske efterforskningskendelse i en lignende national sag.

Artikel 3

Den europæiske efterforskningskendelses anvendelsesområde

1. Den europæiske efterforskningskendelse omfatter alle efterforskningsforanstaltninger med undtagelse af de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger.

2. Følgende foranstaltninger er ikke omfattet af den europæiske efterforskningskendelse:

- a) oprettelsen af et fælles efterforskningshold og indsamling af bevismateriale inden for sådant efterforskningshold som omhandlet i artikel 13 i Rådets retsakt af 29. maj 2000 om udarbejdelse i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union af konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »konventionen«) og i Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold⁽²⁾

⁽¹⁾ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1.

b) aflytning og øjeblikkelig overførsel af telekommunikation som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), i konventionen og

c) aflytning af telekommunikation som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra b), i konventionen, for så vidt de vedrører situationer omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a) og c), og artikel 20 i nævnte konvention.

Artikel 4

Procedurer, som kan give anledning til udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse

Den europæiske efterforskningskendelse kan udstedes:

a) i straffesager, der er anlagt af, eller som kan anlægges for, en judiciel myndighed med hensyn til en handling, som er strafbar i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning

b) i sager anlagt af administrative myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager

c) i sager anlagt af judicielle myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager og

d) i forbindelse med sager som omhandlet i litra a), b) og c), der vedrører strafbare handlinger eller overtrædelser, som en juridisk person kan drages til ansvar for eller straffes for i udstedelsesstaten.

Artikel 5

Den europæiske efterforskningskendelses indhold og form

1. Den europæiske efterforskningskendelse i formularen i bilag A skal udfyldes og underskrives og indholdets rigtighed bekræftes af udstedelsesmyndigheden.

2. Hver medlemsstat angiver det eller de sprog blandt EU-institutionernes officielle sprog, der ud over det eller de officielle sprog i den pågældende medlemsstat kan bruges til udfyldelse af

eller til oversættelse af den europæiske efterforskningskendelse, når den pågældende stat er fuldbyrdesstaten.

KAPITEL II

PROCEDURER OG GARANTIER I UDSTEDELSESTATEN

Artikel 6

Fremsendelse af den europæiske efterforskningskendelse

1. Den europæiske efterforskningskendelse fremsendes fra udstedelsesmyndigheden til fuldbyrdesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, og som giver fuldbyrdesstaten mulighed for at fastslå ægtheden. Al yderligere officiel kommunikation foregår direkte mellem udstedelses- og fuldbyrdesmyndigheden.

2. Hver medlemsstat kan udpege en central myndighed eller, hvis dens retssystem tillader det, flere centrale myndigheder til at bistå de kompetente judicielle myndigheder, jf. dog artikel 2, litra b). En medlemsstat kan, hvis det er nødvendigt på grund af dens interne retssystem, overdrage den administrative fremsendelse og modtagelse af europæiske efterforskningskendelser samt anden officiel korrespondance i den forbindelse til sin eller sine centrale myndigheder.

3. Hvis udstedelsesmyndigheden ønsker det, kan fremsendelsen foregå ved hjælp af det europæiske retlige netværks sikre telekommunikationssystem.

4. Hvis fuldbyrdesmyndigheden er ukendt, skal udstedelsesmyndigheden på alle måder, herunder gennem kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, forsøge at fremskaffe de nødvendige oplysninger fra fuldbyrdesstaten.

5. Når den myndighed i fuldbyrdesstaten, der modtager den europæiske efterforskningskendelse, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse, skal den ex officio fremsende den europæiske efterforskningskendelse til fuldbyrdesmyndigheden og underrette udstedelsesmyndigheden herom.

6. Alle vanskeligheder i forbindelse med fremsendelsen eller ægtheden af dokumenter, der er nødvendige for fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse, løses ved direkte kontakter mellem de berørte udstedelses- og fuldbyrdesmyndigheder eller, hvor det er relevant, ved inddragelse af medlemsstaternes centrale myndigheder.

Artikel 7

En europæisk efterforskningskendelse knyttet til en tidligere europæisk efterforskningskendelse

1. Når udstedelsesmyndigheden udsteder en europæisk efterforskningskendelse, der supplerer en tidligere europæisk efterforskningskendelse, skal den angive dette i den europæiske efterforskningskendelse i overensstemmelse med formularen i bilag A.

2. Hvis udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, deltager i fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse i fuldbyrdesstaten, kan den med forbehold af meddelelser fremsat i henhold til artikel 28, stk. 1, litra c), indlevere en europæisk efterforskningskendelse, som supplerer den tidligere europæiske efterforskningskendelse, direkte til fuldbyrdesmyndigheden, mens den befinder sig i den pågældende stat.

KAPITEL III

PROCEDURER OG GARANTIER I FULDBYRDESESSTATEN

Artikel 8

Anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdesmyndigheden skal anerkende en europæisk efterforskningskendelse, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 6, uden yderligere formaliteter og straks træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse på samme måde og på de samme betingelser, som hvis en myndighed i fuldbyrdesstaten havde anmodet om den pågældende efterforskningsforanstaltning, medmindre den pågældende myndighed beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 10 omhandlede grunde til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse eller en af de i artikel 14 omhandlede grunde til udsættelse.

2. Fuldbyrdesmyndigheden skal opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet, medmindre andet er fastsat i dette direktiv, og forudsat at sådanne formkrav og procedurer ikke er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdesstaten.

3. Udstedelsesmyndigheden kan anmode om, at en eller flere myndigheder i udstedelsesstaten bistår med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse som støtte til de kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten. Fuldbyrdesmyndigheden skal efterkomme denne anmodning, forudsat at en sådan deltagelse ikke er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdesstaten.

4. Udstedelses- og fuldbyrdesmyndighederne kan høre hinanden på en hvilken som helst relevant måde med henblik på at lette den effektive anvendelse af denne artikel.

Artikel 9

Benyttelse af en anden type efterforskningsforanstaltning

1. Fuldbyrdesmyndigheden kan beslutte at benytte en anden efterforskningsforanstaltning end den, der er omhandlet i den europæiske efterforskningskendelse, når:

- a) efterforskningsforanstaltningen i den europæiske efterforskningskendelse ikke findes i henhold til lovgivningen i fuldbyrdesstaten
- b) efterforskningsforanstaltningen i den europæiske efterforskningskendelse findes i henhold til lovgivningen i fuldbyrdesstaten, men dens anvendelse er begrænset til en liste eller kategori af lovovertrædelser, der ikke omfatter den lovovertrædelse, der er omfattet af den europæiske efterforskningskendelse eller
- c) den efterforskningsforanstaltning, som fuldbyrdesmyndigheden har valgt, vil få samme resultat som den foranstaltning, der følger af den europæiske efterforskningskendelse, med mindre indgribende midler.

2. Når fuldbyrdesmyndigheden beslutter at benytte sig af muligheden i stk. 1, skal den først underrette udstedelsesmyndigheden, der kan beslutte at trække den europæiske efterforskningskendelse tilbage.

Artikel 10

Grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdesstaten kan afvise at anerkende eller fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse, når:

- a) der ifølge fuldbyrdesstatens lovgivning gælder immuniteter eller privilegier, der gør det umuligt at fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse
- b) fuldbyrdelsen i et specifikt tilfælde vil skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe informationskilden i fare eller medføre anvendelse af klassificerede oplysninger vedrørende specifikke efterretningsaktiviteter
- c) der i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a) og b), ikke er andre tilgængelige efterretningsforanstaltninger, der vil gøre det muligt at opnå et lignende resultat, eller
- d) den europæiske efterretningskendelse er blevet udstedt i de i artikel 4, litra b) og c), omhandlede sager, og foranstaltningen ikke ville være tilladt i en lignende national sag.

2. I de i stk. 1, litra b) og c), omhandlede tilfælde skal fuldbyrdesmyndigheden, inden den beslutter ikke at anerkende eller ikke at fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse enten helt eller delvis, med alle relevante midler høre udstedelsesmyndigheden og, hvis det er hensigtsmæssigt, anmode den om hurtigst muligt at give supplerende oplysninger.

Artikel 11

Frister for anerkendelse eller fuldbyrdelse

1. Afgørelsen om anerkendelse eller fuldbyrdelse træffes, og efterforskningsforanstaltningen gennemføres, med samme hurtighed og prioritet som i en lignende national sag og under alle omstændigheder inden for de frister, der er fastsat i denne artikel.

2. Hvis udstedelsesmyndigheden i den europæiske efterforskningskendelse har anført, at det på grund af proceduremæssige frister, lovovertrædelsens alvor eller andre særligt hastende omstændigheder er nødvendigt med kortere frister end de frister, der er fastsat i denne artikel, eller hvis udstedelsesmyndigheden i den europæiske efterforskningskendelse har anført, at efterforskningsforanstaltningen skal udføres på en særlig dato, tager fuldbyrdelsesmyndigheden så vidt muligt hensyn til dette krav.

3. Afgørelsen om anerkendelse eller fuldbyrdelse træffes så hurtigt som muligt og senest 30 dage efter, at den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed har modtaget den europæiske efterforskningskendelse, jf. dog stk. 5.

4. Medmindre der foreligger grunde til udsættelse i henhold til artikel 14, eller bevismateriale, der er omhandlet i den efterforskningsforanstaltning, der er omfattet af efterforskningskendelsen, allerede er i fuldbyrdelsesstatens besiddelse, udfører fuldbyrdelsesmyndigheden efterforskningsforanstaltningen hurtigst muligt og senest 90 dage efter, at den i stk. 3 nævnte afgørelse er truffet, jf. dog stk. 5.

5. Hvis det i en specifik sag ikke er muligt for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed at overholde fristen i stk. 3, underretter den hurtigst muligt med ethvert middel den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om grundene til forsinkelsen og om, hvor lang tid der skønnes nødvendig, før afgørelsen kan træffes. I dette tilfælde kan fristen i stk. 3 forlænges med højst 30 dage.

6. Hvis det i en specifik sag ikke er muligt for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed at overholde fristen i stk. 4, underretter den hurtigst muligt med ethvert middel den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om grundene til forsinkelsen og hører udstedelsesmyndigheden om en hensigtsmæssig tidsplan for udførelsen af foranstaltningen.

Artikel 12

Overførelse af bevismateriale

1. Fuldbyrdelsesmyndigheden overfører uden unødigt forsinkelse det bevismateriale, der er modtaget som et resultat af fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse, til udstedelsesstaten. Når det kræves i den europæiske efterforskningskendelse, og hvis det er muligt i henhold til fuldbyrdelsesstatens nationale lovgivning, overføres bevismaterialet omgående til de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten, der bistår ved fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse i henhold til artikel 8, stk. 3.

2. Når fuldbyrdelsesmyndigheden overfører det fremskaffede bevismateriale, angiver den, om den ønsker det tilbageleveret til fuldbyrdelsesstaten, så snart udstedelsesstaten ikke længere har brug for det.

Artikel 13

Retsmidler

Retsmidler stilles til rådighed for de berørte parter i overensstemmelse med national lovgivning. De materielle grunde for afsigelse af den europæiske efterforskningskendelse kan kun anfægtes ved appel for en domstol i udstedelsesstaten.

Artikel 14

Grunde til at udsætte anerkendelsen eller fuldbyrdelsen

1. Anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse kan udsættes i fuldbyrdelsesstaten såfremt:

- a) fuldbyrdelsen vil kunne påvirke en igangværende strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, så længe fuldbyrdelsesstaten finder det rimeligt, eller
- b) de omhandlede genstande, dokumenter eller data allerede anvendes i forbindelse med andre sager, indtil de ikke længere er nødvendige til dette formål.

2. Så snart grunden til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden straks de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse og underretter udstedelsesmyndigheden herom ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

Artikel 15

Pligt til underretning

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, der modtager den europæiske efterforskningskendelse, skal hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en uge efter modtagelsen af en europæisk efterforskningskendelse anerkende denne modtagelse ved at udfylde og sende den formular, der findes i bilag B. Når en central myndighed er blevet udpeget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, gælder denne forpligtelse både for den centrale myndighed og den fuldbyrdelsesmyndighed, der modtager den europæiske efterforskningskendelse via den centrale myndighed. I de i artikel 6, stk. 5, omhandlede tilfælde gælder denne forpligtelse både for den kompetente myndighed, der oprindeligt modtog den europæiske efterforskningskendelse, og for den fuldbyrdelsesmyndighed, som den europæiske efterforskningskendelse endelig fremsendes til.

2. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter udstedelsesmyndigheden, jf. dog artikel 9, stk. 2:

- a) straks ved hjælp af ethvert middel, når:
 - i) det er umuligt for fuldbyrdelsesmyndigheden at træffe afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse, fordi formularen i bilaget er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt

- ii) fuldbyrdelsesmyndigheden i forbindelse med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse og uden yderligere efterforskning finder, at det kan være hensigtsmæssigt at iværksætte efterforskningskridt, der ikke var forudset fra begyndelsen, eller som ikke kunne præciseres, da den europæiske efterforskningskendelse blev udstedt, således at udstedelsesmyndigheden kan træffe yderligere foranstaltninger i den pågældende sag
- iii) fuldbyrdelsesmyndigheden fastslår, at den i den pågældende sag ikke kan opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet i overensstemmelse med artikel 8.

Efter anmodning fra udstedelsesmyndigheden bekræftes oplysningerne i givet fald hurtigst muligt ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

- b) hurtigst muligt ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor:
- i) om enhver afgørelse truffet i henhold artikel 10, stk. 1
- ii) om udsættelse af fuldbyrdelsen eller anerkendelsen af den europæiske efterforskningskendelse, begrundelsen herfor og om muligt udsættelsens forventede varighed.

Artikel 16

Strafferetligt ansvar for embedsmænd

Når embedsmænd fra udstedelsesstaten er til stede på fuldbyrdelsesstatens område inden for rammerne af anvendelsen af dette direktiv, sidestilles de med embedsmænd fra fuldbyrdelsesstaten for så vidt angår strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

Artikel 17

Civilretligt ansvar vedrørende embedsmænd

1. Hvor embedsmænd fra udstedelsesstaten inden for rammerne af anvendelsen af dette direktiv er til stede på fuldbyrdelsesstatens område, er udstedelsesstaten ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten.
2. Den medlemsstat, på hvis område den i stk. 1 nævnte skade forvoldes, erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne embedsmænd.
3. Den medlemsstat, hvis embedsmænd har forvoldt skader på en person på en anden medlemsstats område, skal fuldt ud godtgøre alle de beløb, som sidstnævnte har udbetalt i skadeserstatning til skadelidte eller personer, der er berettiget på dennes vegne.
4. Bortset fra det i stk. 3 nævnte tilfælde giver den enkelte medlemsstat i det tilfælde, der er nævnt i stk. 1, afkald på at

kræve skadeserstatninger godtgjort af en anden medlemsstat, dog med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand.

Artikel 18

Fortrolig behandling af oplysninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden under fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse tager passende hensyn til efterforskningens fortrolige karakter.
2. Fuldbyrdelsesmyndigheden sikrer i overensstemmelse med sin nationale lovgivning fortroligheden af den europæiske efterforskningskendelses resultater og indhold, undtagen i det omfang det er nødvendigt for at fuldbyrde efterforskningsforanstaltningen. Hvis fuldbyrdelsesmyndigheden ikke kan opfylde kravet om fortrolighed, underretter den omgående udstedelsesmyndigheden herom.
3. Udstedelsesmyndigheden holder i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, og medmindre andet oplyses af fuldbyrdelsesmyndigheden, alt bevismateriale eller oplysninger fra fuldbyrdelsesmyndigheden fortroligt, undtagen i det omfang offentliggørelsen heraf er nødvendig af hensyn til den efterforskning eller sag, der er beskrevet i den europæiske efterforskningskendelse.
4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at banker ikke meddeler den berørte bankkunde eller tredjemand, at oplysninger er blevet videregivet til udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 23, 24 og 25, eller at der foretages en efterforskning.

KAPITEL IV

SPECIFIKKE BESTEMMELSER OM VISSE EFTERFORSKNINGSFORANSTALTNINGER

Artikel 19

Midlertidig overførsel til udstedelsesstaten af varetægtsfængslede med henblik på efterforskning

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes til midlertidig overførsel af en varetægtsfængslet i fuldbyrdelsesstaten for at få foretaget en efterforskningsforanstaltning, hvortil hans tilstedeværelse på udstedelsesstatens område er påkrævet, forudsat at han sendes tilbage inden for den periode, fuldbyrdelsesstaten præciserer.
2. Ud over de årsager til afslag, der er nævnt i artikel 10, stk. 1, kan fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse også afslås, hvis
 - a) den varetægtsfængslede ikke giver sit samtykke eller
 - b) overførslen kan tænkes at forlænge hans tilbageholdelse.

3. I et tilfælde som nævnt i stk. 1 tillades transit for en varetægtsfængslet gennem en tredje medlemsstats område efter ansøgning ledsaget af alle nødvendige dokumenter.

4. De praktiske ordninger vedrørende midlertidig overførsel af personen og den dato, hvor han skal vende tilbage til fuldbyrdelsesstatens område, aftales mellem de berørte medlemsstater.

5. Den overførte person forbliver varetægtsfængslet på udstedelsesstatens område og eventuelt på den medlemsstats område, gennem hvilket der ønskes transit, medmindre fuldbyrdelsesstaten anmoder om hans løsladelse.

6. Varetægtsfængslingen i udstedelsesmedlemsstaten fratrækkes den periode, i hvilken den pågældende skal eller vil skulle frihedsberøves i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

7. En overført person bliver ikke retsforfulgt eller tilbageholdt eller underlagt nogen andre begrænsninger i sin personlige frihed for handlinger eller domme forud for hans afgang fra fuldbyrdelsesstatens område og som ikke specificeret i den europæiske efterforskningskendelse.

8. Den immunitet, der følger af stk. 7, ophører, når den overførte person i en periode på 15 dage i træk fra den dato, hvor hans tilstedeværelse ikke længere er ønsket af de judicielle myndigheder har haft mulighed for at rejse, men ikke desto mindre er forblevet på området eller efter at have forladt det er vendt tilbage.

9. Omkostninger i forbindelse med overførslen afholdes af udstedelsesstaten.

Artikel 20

Midlertidig overførsel til fuldbyrdelsesstaten af varetægtsfængslede med henblik på efterforskning

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes til midlertidig overførsel af en varetægtsfængslet i udstedelsesstaten for at få foretaget en efterforskningsforanstaltning, hvortil hans tilstedeværelse på fuldbyrdelsesstatens område er påkrævet.

2. Ud over de årsager til afslag, der er nævnt i artikel 10, stk. 1, kan fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse også afslås, hvis

- a) samtykke til overførslen kræves fra den berørte person, og dette samtykke er ikke givet, eller
- b) den udstedende og den fuldbyrdende myndighed kan ikke nå til enighed om ordningen for den midlertidige overførsel.

3. Hvis der kræves samtykke til overførsel fra den berørte person, fremlægges der omgående en samtykkeerklæring eller en kopi heraf for fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

4. Hver medlemsstat kan angive, at det i stk. 3 i nævnte samtykke vil blive krævet under visse betingelser, der er angivet i meddelelsen, inden den europæiske efterforskningskendelse fuldbyrdes.

5. Artikel 19, stk. 3-8, finder tilsvarende anvendelse på den midlertidige overførsel i henhold til denne artikel.

6. Omkostninger i forbindelse med overførslen afholdes af udstedelsesstaten. Dette omfatter ikke omkostninger i forbindelse med tilbageholdelsen af personen i fuldbyrdelsesstaten.

Artikel 21

Afhøring via videokonference

1. Hvis en person befinder sig på fuldbyrdelsesstatens område og skal afhøres som vidne eller sagkyndig af de judicielle myndigheder i udstedelsesstaten, kan udstedelsesmyndigheden, såfremt det ikke er ønskeligt eller muligt at afhøre den pågældende i dens medlemsstat, udstede en europæisk efterforskningskendelse for at afhøre vidnet eller den sagkyndige ved hjælp af videokonference, som omhandlet i stk. 2-9.

2. Ud over de årsager til afslag, der er nævnt i artikel 10, stk. 1, kan fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse også afslås, hvis

a) anvendelsen af videokonference er i modstrid med de grundlæggende principper i lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten eller

b) fuldbyrdelsesstaten ikke har de tekniske midler til videokonference.

3. Har fuldbyrdelsesstaten ikke adgang til tekniske hjælpemidler til videokonference, kan disse hjælpemidler stilles til rådighed af udstedelsesstaten efter fælles overenskomst.

4. Artikel 10, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på tilfældene i stk. 2, litra b).

5. Den europæiske efterforskningskendelse, der udstedes med henblik på afhøring ved hjælp af videokonference, skal indeholde en begrundelse for, hvorfor det ikke er ønskeligt eller muligt for vidnet eller den sagkyndige at give personligt møde, navnet på den judicielle myndighed og navnene på de personer, der skal gennemføre afhøringen.

6. Følgende regler gælder for afhøring via videokonference:

- a) En judiciel myndighed fra fuldbyrdsstaten skal være til stede under afhøringen, om nødvendigt bistået af en tolk, og er desuden ansvarlig både for identifikationen af den person, der skal afhøres, og for overholdelsen af de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdsstaten. Hvis fuldbyrdsmyndigheden mener, at grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdsstaten overtrædes under afhøringen, træffer den omgående de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at afhøringen videreføres i overensstemmelse med disse principper
- b) udstedelsesstatens og fuldbyrdsstatens kompetente myndigheder aftaler om nødvendigt foranstaltninger med henblik på at beskytte den person, der skal afhøres
- c) afhøringen foretages direkte af eller under ledelse af udstedelsesmyndighedens kompetente myndighed i overensstemmelse med dens nationale lovgivning
- d) efter anmodning fra udstedelsesstaten eller den person, der skal afhøres, sørger fuldbyrdsstaten for, at den person, der skal afhøres, om nødvendigt bistås af en tolk
- e) den person, der skal afhøres, kan påberåbe sig ret til at nægte at afgive forklaring, som måtte være hjemlet i enten fuldbyrdsstatens eller udstedelsesstatens nationale ret.

7. Med forbehold af eventuelle foranstaltninger, der er aftalt med henblik på beskyttelse af personer, udarbejder fuldbyrdsmyndigheden ved afslutningen af afhøringen et protokollat med angivelse af dato og sted for afhøringen, den afhørte persons identitet, identitet og funktion for alle andre personer i fuldbyrdsstaten, der har deltaget i afhøringen, eventuelle edsaflæggelser og de tekniske forhold under afhøringen. Dokumentet fremsendes af fuldbyrdsmyndigheden til udstedelsesmyndigheden.

8. Udgifterne til oprettelse af videoforbindelsen, udgifterne i forbindelse med betjeningen af videoforbindelsen i fuldbyrdsstaten, aflønning af tolke, som den stiller til rådighed, og dagpenge til vidner og sagkyndige samt deres rejseomkostninger i fuldbyrdsstaten godtgøres af udstedelsesstaten, medmindre fuldbyrdsstaten giver afkald på at få godtgjort alle eller nogle af disse udgifter.

9. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dens nationale lovgivning finder anvendelse, på samme måde, som hvis afhøringen fandt sted under en national procedure, når vidner eller sagkyndige afgiver forklaring på dens

område i overensstemmelse med denne artikel, eller nægter at vidne, selv om de er forpligtet dertil, eller afgiver falsk forklaring.

10. En europæisk efterforskningskendelse kan også udstedes med henblik på afhøring af en tiltalt ved hjælp af videokonference. Stk. 1-9 finder tilsvarende anvendelse. Ud over de årsager til afslag, der er nævnt i artikel 10, stk. 1, kan fuldbyrdsstaten af den europæiske efterforskningskendelse også afslås, hvis

- a) den tiltalte ikke giver sit samtykke eller
- b) fuldbyrdsstaten af en sådan foranstaltning ville være i modstrid med lovgivningen i fuldbyrdsstaten.

Artikel 22

Afhøring ved hjælp af telefonkonference

1. Hvis en person befinder sig på en medlemsstats område og skal afhøres som vidne eller sagkyndig af en judiciel myndighed i en anden medlemsstat, kan udstedelsesmyndigheden i sidstnævnte medlemsstat udstede en europæisk efterforskningskendelse for at afhøre et vidne eller en sagkyndig ved hjælp af telefonkonference som fastsat i stk. 2-4.

2. Ud over de årsager til afslag, der er nævnt i artikel 10, stk. 1, kan fuldbyrdsstaten af den europæiske efterforskningskendelse også afslås, hvis

- a) anvendelsen af telefonkonference er i modstrid med de grundlæggende principper i lovgivningen i fuldbyrdsstaten
- b) vidnet eller den sagkyndige ikke er enig i, at høringen finder sted ved hjælp af denne metode.

3. En europæisk efterforskningskendelse udstedt med henblik på afhøring ved hjælp af telefonkonference skal indeholde navnet på den judicielle myndighed og navnene på de personer, der skal gennemføre afhøringen, og en angivelse af, at vidnet eller den sagkyndige er villig til at deltage i en afhøring ved hjælp af telefonkonference.

4. De praktiske ordninger i forbindelse med afhøringen aftales mellem udstedelses- og fuldbyrdsmyndigheden. Når sådanne ordninger aftales, sørger fuldbyrdsmyndigheden for at

- a) underrette vidnet eller den sagkyndige om, hvor og hvornår afhøringen finder sted

- b) sikre identifikationen af vidnet eller den sagkyndige og
- c) sikre sig, at vidnet eller den sagkyndige giver sit samtykke til at medvirke ved en afhøring ved hjælp af telefonkonference.

Fuldbyrdelesstaten kan gøre sit samtykke helt eller delvis betinget af de relevante bestemmelser i artikel 21, stk. 6 og 9. Medmindre andet er aftalt, finder artikel 21, stk. 8, tilsvarende anvendelse.

Artikel 23

Oplysninger om bankkonti

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes for at fastslå, hvorvidt en fysisk eller juridisk person, der er genstand for en strafferetlig efterforskning, har eller kontrollerer en eller flere konti, uanset arten, i en bank på fuldbyrdelesstatens område.
2. Hver medlemsstat træffer på de i denne artikel fastsatte betingelser de nødvendige foranstaltninger for at kunne meddele de i stk. 1 nævnte oplysninger.
3. De i stk. 1 nævnte oplysninger skal også, hvis der er anmodet herom i den europæiske efterforskningskendelse, og i det omfang de kan gives inden for en rimelig tid, omfatte konti, til hvilke personen, der er sagens genstand, har fuldmagt.
4. De forpligtelser, der er fastsat i denne artikel, finder kun anvendelse, i det omfang den kontoførende bank ligger inde med oplysningerne.
5. Ud over de årsager til afslag, der er nævnt i artikel 10, stk. 1, kan fuldbyrdelesstaten af den i stk. 1 nævnte europæiske efterforskningskendelse også afslås, hvis den pågældende lovovertrædelse ikke er

- a) en lovovertrædelse, der kan straffes med frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst fire år i udstedelsesstaten og mindst to år i fuldbyrdelesstaten
- b) en lovovertrædelse som nævnt i artikel 4 i Rådets afgørelse af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (i det følgende benævnt »Europolafgørelsen«⁽¹⁾), eller

⁽¹⁾ EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37.

- c) i det omfang den ikke kan omfattes af Europolafgørelsen, en overtrædelse nævnt i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser fra 1995⁽²⁾, protokollen hertil fra 1996⁽³⁾ eller den anden protokol hertil fra 1997⁽⁴⁾.

6. Udstedelsesmyndigheden erklærer i den europæiske efterforskningskendelse, hvorfor den mener, at de ønskede oplysninger sandsynligvis vil være af væsentlig betydning for efterforskningen af lovovertrædelsen, hvad der ligger til grund for dens formodning om, at banker i fuldbyrdelesstaten fører kontiene, og så vidt muligt, hvilke banker der kan være tale om, og den skal ligeledes medtage alle oplysninger i efterforskningskendelsen, der kan gøre det lettere at fulbyrde den.

Artikel 24

Oplysninger om banktransaktioner

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes for at få udførlige oplysninger om nærmere angivne bankkonti og om banktransaktioner, der er blevet foretaget i et nærmere angivet tidsrum via en eller flere konti, der er angivet i kendelsen, herunder udførlige oplysninger om afsender- eller modtagerkonti.
2. Hver medlemsstat træffer på de i denne artikel fastsatte betingelser de nødvendige foranstaltninger for at kunne give de i stk. 1 nævnte oplysninger.
3. De forpligtelser, der er fastsat i denne artikel, finder kun anvendelse, i det omfang den kontoførende bank ligger inde med oplysningerne.
4. Udstedelsesstaten skal i sin kendelse oplyse, hvorfor den mener, at de ønskede oplysninger er relevante for efterforskningen af lovovertrædelsen.

Artikel 25

Overvågning af banktransaktioner

1. En europæisk efterforskningskendelse kan udstedes for i et nærmere angivet tidsrum at overvåge banktransaktioner, der foretages via en eller flere konti, der er angivet i kendelsen.
2. Hver medlemsstat træffer på de i artiklen fastsatte betingelser de nødvendige foranstaltninger for at kunne give de i stk. 1 nævnte oplysninger.
3. Udstedelsesstaten skal i sin kendelse oplyse, hvorfor den mener, at de ønskede oplysninger er relevante for efterforskningen af lovovertrædelsen.
4. De praktiske ordninger i forbindelse med overvågningen aftales mellem udstedelses- og fuldbyrdelesstatens kompetente myndigheder.

⁽²⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

⁽³⁾ EFT C 313 af 23.10.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT C 221 af 19.7.1997, s. 12.

Artikel 26

Kontrollerede leverancer

1. En europæisk efterforskningskendelse kan blive udstedt for at foretage en kontrolleret leverance på fuldbyrdesstatens område.

2. Retten til at handle og til at lede og kontrollere operationer vedrørende fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse som nævnt i stk. 1 tilkommer fuldbyrdesstatens kompetente myndigheder.

Artikel 27

Efterforskningsforanstaltninger, der gennemføres løbende og over en vis periode, og som medfører indsamling af bevismateriale i realtid

1. Når den europæiske efterforskningskendelse er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en foranstaltning, herunder foranstaltninger, der er omtalt i artikel 25 og 26, der medfører indsamling af bevismateriale i realtid løbende og over en vis periode, kan dens fuldbyrdelse afvises ud over af de grunde til afvisning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, hvis fuldbyrdelsen af den pågældende foranstaltning ikke ville være tilladt i en lignende national sag.

2. Artikel 10, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1 nævnte tilfælde.

3. Fuldbyrdesmyndigheden kan gøre fuldbyrdelsen af en europæisk efterforskningskendelse som nævnt i stk. 1 betinget af en aftale om fordelingen af udgifterne.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 28

Meddelelser

1. Senest ... (*) giver hver medlemsstat Kommissionen oplysninger om følgende:

- a) den eller de myndigheder, der i overensstemmelse med dens interne retsorden er kompetent(e) i henhold til artikel 2, litra a) og b), når denne medlemsstat er udstedelsesstaten eller fuldbyrdesstaten
- b) hvilke sprog der i henhold til artikel 5, stk. 2, accepteres i forbindelse med den europæiske efterforskningskendelse
- c) oplysninger vedrørende den eller de udpegede centrale myndigheder, hvis medlemsstaten ønsker at benytte sig af

muligheden i artikel 6, stk. 2. Disse oplysninger er bindende for myndighederne i udstedelsesstaten

d) kravet om samtykke til overførslen fra den berørte person, hvis medlemsstaten ønsker at benytte sig af muligheden i artikel 20, stk. 4.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle efterfølgende ændringer vedrørende de i stk. 1 nævnte oplysninger.

3. Kommissionen stiller de i henhold til denne artikel modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for det europæiske retlige netværk. Det europæiske retlige netværk stiller oplysningerne til rådighed på det websted, der er nævnt i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om det europæiske retlige netværk ⁽¹⁾.

Artikel 29

Forbindelse med andre aftaler og ordninger

1. Dette direktiv træder fra den ... (*) i stedet for de tilsvarende bestemmelser i følgende konventioner, der finder anvendelse på forholdet mellem de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, uden at dette berører disse bestemmelsers anvendelse mellem medlemsstaterne og tredjelande og anvendelsen af overgangsbestemmelsen i overensstemmelse med artikel 30:

— konvention om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af 20. april 1959 samt dens to tillægsprotokoller af 17. marts 1978 og 8. november 2001 og de bilaterale aftaler, der er indgået i henhold til artikel 26 i denne konvention

— konvention af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985

— konvention af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og protokollen hertil af 16. oktober 2001.

2. Rammeafgørelse 2008/978/RIA ophæves. Dette direktiv finder anvendelse mellem medlemsstaterne på indefrysning af bevismidler som erstatning for de tilsvarende bestemmelser i rammeafgørelse 2003/577/RIA.

3. Medlemsstaterne kan fortsat anvende gældende bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter ... (**), for så vidt disse gør det muligt at gå ud over målene for dette direktiv og bidrager til at forenkle eller yderligere lette procedurerne for indsamling af bevismidler.

⁽¹⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130.

^(**) Datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

(*) To år efter dette direktivs ikrafttræden.

4. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler og ordninger efter ... (*), for så vidt disse gør det muligt at gå ud over målene for dette direktiv og bidrager til at forenkle eller yderligere lette procedurerne for indsamling af bevismidler.

5. Medlemsstaterne meddeler senest den ... (**) Kommissionen, hvilke af de eksisterende aftaler og ordninger som nævnt i stk. 3 de fortsat ønsker at anvende. Medlemsstaterne underretter også Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 4 senest tre måneder efter undertegnelsen af disse.

6. Hvis Kommissionen mener, at en bilateral eller multilateral aftale eller ordning, som den har fået meddelelse om, ikke opfylder betingelserne i stk. 3 og 4, opfordrer den de berørte medlemsstater til at afbryde, ændre eller afstå fra at indgå den pågældende aftale eller ordning.

Artikel 30

Overgangsordninger

1. Anmodninger om gensidig retshjælp modtaget inden den ... (***) vil fortsat være reguleret af de eksisterende instrumenter om gensidig retshjælp i straffesager. Afgørelser om at indefryse bevismateriale i henhold til rammeafgørelse 2003/577/RIA modtaget inden ... (***) reguleres også af sidstnævnte instrument.

2. Artikel 7, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på den europæiske efterforskningskendelse efter en afgørelse om indefrysning truffet i henhold til rammeafgørelse 2003/577/RIA.

Artikel 31

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv senest den ... (**).

2. Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for en sådan henvisning.

3. Medlemsstaterne meddeler senest den ... (***) Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af dette direktiv, i national ret.

4. Kommissionen forelægger senest den ... (****) en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 32

Afgørelse om ansøgningen

Kommissionen forelægger senest fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv på grundlag af både kvalitative og kvantitative oplysninger. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag med henblik på tilpasning af dette direktiv.

Artikel 33

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 34

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

...

...

Formand

Formand

(*) Datoen for dette direktivs ikrafttræden.

(**) Tre måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

(***) To år efter dette direktivs ikrafttræden.

(****) Tre år efter dette direktivs ikrafttræden.

BILAG A

DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE

Denne kendelse er udstedt af en kompetent judiciel myndighed. Jeg anmoder om, at nedenfor anførte efterforskningsforanstaltning eller efterforskningsforanstaltninger udføres, og at de bevismidler, der opnås som et resultat af fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse, bliver overført.

A) DEN EFTERFORSKNINGSFORANSTALTNING, DER SKAL GENNEMFØRES

1. Beskrivelse af den eller de efterretningsforanstaltninger, der ønskes fuldbyrdet:

.....

.....

.....

.....

2. Hvis efterforskningsforanstaltningen eller efterforskningsforanstaltningerne vedrører en eller flere af de specifikke efterforskningsforanstaltninger, der er anført nedenfor, krydses den eller de relevante bokse af:

- Midlertidig overførsel til udstedelsesstaten af varetægtsfængslede med henblik på efterforskning
- Midlertidig overførsel til fuldbyrdelsesstaten af varetægtsfængslede med henblik på efterforskning
- Afhøring ved hjælp af videokonference
- Afhøring ved hjælp af telefonkonference
- Oplysninger om bankkonti
- Oplysninger om banktransaktioner
- Overvågning af banktransaktioner
- Kontrollerede leverancer
- Efterforskningsforanstaltninger, der medfører indsamling af bevismateriale i realtid, løbende og over en vis periode,

3. Stedet for fuldbyrdelsen, hvis det er relevant (hvis det ikke kendes, sidst kendte sted):

.....

.....

.....

.....

B) DE BERØRTE PERSONERS IDENTITET

Oplysninger om den eller de i) fysiske eller ii) juridiske personer, mod hvilke der anlægges eller kan anlægges sag:

i) Fysisk(e) person(er)

Navn:

Fornavn(e):

Evt. pigenavn:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse. Hvis adressen er ukendt, angives den sidst kendte adresse:

.....

Sprog, som personen forstår (hvis det vides):

.....

ii) Juridisk(e) person(er)

Navn:

Kategori:

Evt. kortform almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

.....

Officielt hjemsted (hvis et sådant findes):

Registreringsnummer (hvis et sådant findes):

Den juridiske persons adresse:

C) DEN JUDICIELLE MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE

Officiel betegnelse:

.....

Navnet på den judicielle myndigheds repræsentant:

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

Sagsnummer:

.....

Adresse:

.....

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

E-mail:

.....

Sprog, der kan anvendes i kommunikationen med udstedelsesmyndigheden:

.....

Oplysninger om kontaktpersoner, hvis det er nødvendigt med supplerende oplysninger om fuldbyrdelsen af denne europæiske efterforskningskendelse, eller med henblik på nødvendige praktiske ordninger for overførslen af bevismateriale:

.....

D) FORHOLD TIL EVENTUEL TIDLIGERE EUROPÆISK EFTERFORSKNINGS-KENDELSE

Angiv i givet fald, om denne europæiske efterforskningskendelse supplerer en tidligere europæisk efterforskningskendelse, og anfør i bekræftende fald oplysninger, der kan identificere den tidligere europæiske efterforskningskendelse (datoen for den pågældende europæiske efterforskningskendelses udstedelse, oplysning om, hvilken myndighed den er sendt til, og, hvis en sådan findes, datoen for fremsendelsen af den europæiske efterforskningskendelse og de referencenumre, der gives af udstedelses- og fuldbyrdelsesmyndighederne).

.....

.....

.....

.....

E) TYPE SAG, SOM DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE ER UDSTEDT TIL

Sæt kryds ved den type sag, som den europæiske efterforskningskendelse er udstedt til:

- a) i straffesager, der er anlagt af eller som skal anlægges for en judiciel myndighed med hensyn til en handling, som er strafbar i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning eller
- b) sag anlagt af administrative myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager, eller
- c) sag anlagt af judicielle myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager.

F) BEGRUNDELSE FOR UDSTEDELSE AF DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE

1. Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelser(erne), der ligger til grund for den europæiske efterforskningskendelse, er begået, herunder tid og sted, i det omfang den udstedende myndighed har kendskab hertil:

.....

.....

.....

.....

2. Art og strafferetlig klassificering af den eller de begåede overtrædelser, der har givet anledning til den europæiske efterforskningskendelse, samt den relevante retsforskrift/lov:

.....

.....

.....

.....

G) FULDBYRDELSE AF DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE

1. Fristerne for fuldbyrdelse af den europæiske efterforskningskendelse er fastsat i direktiv XXX/.../RIA. Hvis det imidlertid er nødvendigt med en kortere frist, bedes De ved at krydse den relevante boks af angive en eventuel tidligere frist og begrunde denne:

Tidligere frist eller specifik frist: (dd/mm/yyyy)

Årsager:

procedurefrister

lovovertrædelsens alvor

andre særligt hastende omstændigheder (anføres):

.....

H) SPECIFIKKE BESTEMMELSER VEDRØRENDE FULDBYRDELSEN

1. Sæt kryds og udfyld, hvis det er relevant:

Der anmodes om, at fuldbyrdelsesmyndigheden overholder følgende formaliteter og procedurer ⁽¹⁾

.....

2. Sæt kryds og udfyld, hvis det er relevant:

Der anmodes om, at en eller flere myndigheder i udstedelsesstaten bistår med fuldbyrdelsen af den europæiske efterforskningskendelse som støtte til de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten ⁽²⁾.

Ovennævnte myndigheds eller myndigheders officielle betegnelse:

.....

Kontaktoplysninger:

.....

I) AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER OG UNDERSKRIFT

1. Andre oplysninger af relevans for sagen (når sådanne foreligger):

.....

2. Den udstedende myndigheds og/eller dennes repræsentants underskrift, der bekræfter, at den europæiske efterforskningskendelses indhold er korrekt:

.....

Navn:

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

Dato:

.....

Evt. officielt stempel:

.....

⁽¹⁾ Det antages, at fuldbyrdelsesmyndigheden opfylder de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden har angivet, medmindre de er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten.

⁽²⁾ Denne mulighed medfører ikke nogen retshåndhævelsesbeføjelser til myndighederne i udstedelsesstaten på fuldbyrdelsesstatens område.

BILAG B

BEKRÆFTELSE AF MODTAGELSEN AF EN EUROPÆISK EFTERFORSKNINGSKENDELSE

Denne formular udfyldes af myndigheden i den fuldbyrdsstat, der modtog nedennævnte europæiske efterforskningskendelse.

A) DEN PÅGÆLDENDE EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE

Den judicielle myndighed, der har udstedt den europæiske efterforskningskendelse:

.....

Sagsnummer:

.....

Udstedelsesdato:

.....

Modtagelsesdato:

.....

B) DEN JUDICIELLE MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE ⁽¹⁾

Den kompetente myndigheds officielle betegnelse:

.....

Navnet på den judicielle myndigheds repræsentant:

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

Adresse:

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

E-mail:

.....

Sagsnummer:

.....

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med myndigheden:

.....

⁽¹⁾ Dette afsnit udfyldes af hver myndighed, der har modtaget den europæiske efterforskningskendelse. Denne forpligtelse påhviler den myndighed, der er kompetent til at anerkende og fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse, og, hvor det er relevant, den centrale myndighed eller den myndighed, der har overført den europæiske efterforskningskendelse til den kompetente myndighed.

C) (HVOR DET ER RELEVANT) DEN KOMPETENTE MYNDIGHED, TIL HVEM DEN EUROPÆISKE EFTERFORSKNINGSKENDELSE ER OVERFØRT AF MYNDIGHEDEN UNDER B)

Myndighedens officielle betegnelse:

.....

Navnet på den judicielle myndigheds repræsentant:

.....

Funktion (titel/stilling):

.....

Adresse:

.....

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

E-mail:

.....

Overførelsesdato

.....

D) UNDERSKRIFT OG DATO

Underskrift:

Dato:

Evt. officielt stempel: